

ΦΙΛΙΠΠΟΥ Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

Ac
012

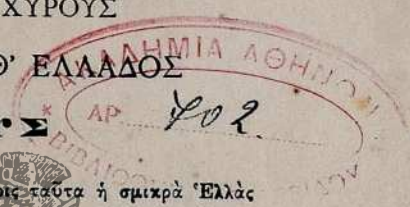
ΕΜΜΕΤΡΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

ΜΕΓΑΛΟΣΧΗΜΟΥΣ ΙΣΧΥΡΟΥΣ

ΣΥΝΗΣΠΙΣΜΕΝΟΥΣ ΚΑΘ' ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΡΑΓΚΟΥΣ

Τοῖς μεγαλοσχήμοις Φράγκοις ταῦτα ἢ σμικρὰ Ἑλλάς
Γράφει, μ' ὄλας τῶν τὰς ὕβρεις ἀπειλὰς καὶ προσβολὰς...
(Ἴδε τὸ τέλος τῆς παρούσης ἐπιστολῆς).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ ΗΜΙΣΕΒΙΑΣ ΔΡΑΧΜΗΣ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩΙ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΥΝΟΡ' ΑΓΩΝΙ

ΠΕΣΟΝΤΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΥΤΟΘΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΕΝΤΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

1886

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Διηγεῖς μου μέλημα ἡ δόξα σου, Πατρίς μου,
Φωστὴρ ἀνγάζωρ ἄλλοτε, Ἑλλάς ἠδικημένη,
Ποθῶ δὲ διὰ τῆς ἰσχυρῆς καὶ μάθωσι φωνῆς μου,
Τὴν μνήμην σου καὶ σέβωται οἱ μητροποῖαι ξέροι.

(Δ. Λάκων, ἐν «Λαμπρῶ Κατσώνη»)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΕΚΔΟΣΗΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΕΚΔΟΣΗΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΕΚΔΟΣΗΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΜΜΕΤΡΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ *

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

ΜΕΓΑΛΟΣΧΗΜΟΥΣ ΙΣΧΥΡΟΥΣ ΣΥΝΗΣΠΙΣΜΕΝΟΥΣ

ΚΑΘ' ΕΛΛΑΔΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Μεγαλόσχημοι δυνάσται άσθενών, μικρών λαών,
Μή σεβόμενοι άνθρωπους, μή φοβούμενοι Θεόν,
Μηδέν έχοντες έν γένει όσιον και Ιερόν,
Χαρακτήρα μόνον πλήρη φιλαυτίας βδελυρόν,
Ώ δαιτηται του κόσμου φαῦλοι, όνειδος εις σας!
Εις σε, Δύσις, αΐσχος, δύσις!.. ότι κωμικώς φυσσας,

(*) Ης άπόσπασμα μόνον ήσαν οι τή 12 Ίουνίου έν τώ κατά την Κη-
φισσιαν έτησίω του φιλολογικου συλλόγου Παρνασσου συμπροσω άπανηελ-
θόντες στίχοι.

Καταπεφυσιωμένη!.. τίνος ἔναντι; ... ἡμῶν!
 Καὶ ἐνῷ οὐδεὶς ἠκούσθη ἔτι Ἑλλήνων πολεμῶν! (α)
 Εὐγε, εὐγενὴς Εὐρώπη! Ἑσπερία θαυμαστή!
 Εἶναι ὄλη ἰδική σου ἢ ἐπίδειξις αὐτή;...
 Πόσον ἀληθῶς μεγάλη εἶσαι!.. πόσον φοβερά!..
 Τριστολὸς μᾶς προσωρμισθῆς εἰς τῆς Κρήτης τὰ νερά...
 Τρις τῶνόντι σὲ στολίζει, σὲ τιμᾶ καὶ σὲ κοσμεῖ
 Ἡ πολύστολός σου αὐτὴ πρὸς τοὺς Ἑλληνας ὄρμη!
 Ποία δύναμις!.. τίς ὄγκος! ποῖον μέγα ναυτικόν,
 Καὶ τῆς μεγαλοφροσύνης ποία ἐνταυτῷ εἰκῶν!..
 Ἐπηρμένοι, ὠγκωμένοι, τόσοι στόλοι φοβεροί
 Ἐφθασαν... εἰς τὴν Ἑλλάδα πόλεμον δὲν συγχωρεῖ
 Ἠνωμένη ἢ Εὐρώπη ὄλη, συμπαγῆς
 Τὰς βουλὰς καὶ τὰς δυνάμεις! συνέτε λαοὶ τῆς Γῆς,
 Ἐθνη ἀτυχῆ, ποθοῦντα ἐλευθέραν τὴν πνοήν,
 Ταπεινούσθε, καὶ πολέμου μὴ ἐγείρετε βοήν!
 Δὲν σᾶς ἐπιτρέπει τοῦτο οὔτε ὁ πολιτισμὸς
 Οὔτ' ὁ ἐξευγενισμὸς τῆς οὔτ' ὁ χριστιανισμὸς!
 Αἶμα, ὄχι, ἢ Εὐρώπη δὲν ἀφήνει νὰ χυθῆ
 Τούρκων, ὅμως τῶν Ἑλλήνων πᾶν τὸ γένος ἅς χαθῆ,
 — Τῶν φωτοσβεστῶν κακούργων!.. — ἢ μὴ ἔχη ἢ Ἑλλάς
 Πρὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἐκδουλεύσεις ὑψηλάς
 Ἡ μὴ ἔπραξέ τι μέγα καὶ λαμπρόν, κοσμοφελές,
 Τὸ ἐθνάριον τὸ τόσον τῶρα πλέον εὐτελές;...

(α) Ἐγράφη ὅτε ἤρχισαν σοβαρότεροι πρὸς ἡμᾶς νὰ στέλλωνται αἱ δι-
 πλωματικαὶ διακοινώσεις καὶ συντονώτεροι νὰ γίνωνται αἱ ἀπειλαὶ τῶν
 δυτικῶν Δυνάμεων, τρεπομένων ἀπὸ τῶν ἀπλῶν λόγων ἐπὶ τὰ βίαια ἔργα
 πρὸς παρεμπόδισιν παντὸς πολεμικοῦ κατὰ τῆς Τουρκίας κινήματος τῆς
 Ἑλλάδος.

(Ευτελές, τούτέστι πλάσμα ἀχαρίστων εὐτελῶν, !...
 Κ' οἶδεν ἀριστα τί λέγει ὁ τοιαῦτα νῦν λαλῶν !..)
 Ἦ μὴ σῶζῃ τὸν πυρῆνα ἔτι τοῦ Ἑλληνισμοῦ
 Καὶ συναλοθῆσιν βαθεῖαν φωταυγοῦς προορισμοῦ ;
 Ὅχι, ὄχι ! οὐδὲν τούτων· πάντα ψεύδη καὶ σκιά·
 Ἀληθῆς εἶν' ὅστις μόνον εἰμπορῆ νὰ γαυριῇ,
 Νὰ ἐπαίρηται μὲ στόμφον καὶ μὲ κόμπον τρομερόν,
 Ἐρειδόμενος ἐφ' ὄπλων, πυροβόλων, μαχαιρῶν !
 Ἐχει δίκαιον ὁ ἔχων μέσα νὰ καταπατῇ
 Πᾶν, πᾶν δίκαιον τοῦ ἄλλου, νὰ τὸ δράττη καὶ κρατῇ !

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

«In magnis et voluisse satis!»

Ἦθελον νὰ ἦμαί ὄλου κόσμου ἐλευθερωτής,
 Ὡς ὁ Βασιγκτῶν, κ' ἐκείνου νὰ διέθετον ἰσχύν,
 Πρὸς τῶν στόλων σας τὸν κρότον τότε' ἀπήντων τὸν τραχύν...
 Ἀλλά, φεῦ, Θεέ μου ! τώρα εἶμαι μόνον ποιητής !
 Εἶθε κἂν τὸ πόνου πλήρες ἄσμα τοῦτο ν' ἀκουσθῇ
 Κ' ὑπ' αὐτοῦ κάνεις που νέος Βασιγκτῶν νὰ ἐμπνευσθῇ
 Καὶ νὰ κάμῃ ὄ,τ' ἠύχῃθην καὶ ποθῶ διακαῶς !
 Εἶθε ν' ἀναδείξῃ νέον Βασιγκτῶνα ὁ Θεός,
 Διὰ τὴν πτωχὴν Ἑλλάδα γίγαντά που λυτρωτήν,
 Ταπεινοῦντα τὴν θρασεῖαν Δύσιν καὶ τὴν μισητήν !

Πῶς! ἐάν εἰς ἀπλουστάτην ἐσπερίδα ἢ χορὸν
 Νὰ προσβάλῃ τις θελήσῃ δεσποινίδα, τολμηρὸν
 Πάραυτα εὕρισκ' Ἰππότην ἀντικρύζοντα αὐτὸν
 Κ' εἰς ἀγῶνα προκαλοῦντα περὶ τῆς ζωῆς φρικτόν,
 Καὶ τὴν δέσποιναν τοῦ κόσμου πᾶς προσβάλλει δωρεάν,
 Κ' ἐκδικητικὴν δὲν ἄπτει ὁ Θεὸς πυρκαϊάν,
 Καταπυρπολοῦσαν ἓνα ὅλον κόσμον εἰς σποδόν,
 Κόσμον ὄντων ἀχαρίστων, ἀσεβῶν καὶ αὐθαδῶν;
 Πλὴν τί κατορθῶ φωνάζων; κἂν τί πάσχῃ ἐκφωνῶ,
 Ἐπειδὴ πονῶν σφαδάζω, καὶ φωνάζω, ὡς πονῶ!...

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Βουλγαρία καὶ Τουρκία ζήτησαν!.. διπλὴ σειρὴν
 Νῦν ἐλκύνουσα τὴν Δύσιν!.. τῆς Ἀνατολῆς πειρὴν!
 Θαύμαζέ τας, Οἰκουμένη!.. στέργ' ἐν θάμβει, ἔλ' ἢ Γῆ
 Βούλγαροι ἡμοῦ καὶ Τοῦρκοι νὰ ὑψῶνται ἀρχηγοὶ
 Τοῦ πολιτισμοῦ τοσοῦτων χριστιανικῶν λαῶν,
 Ὡς νὰ ἦσαν οἱ φωστῆρες τῶν μεγίστων ιδεῶν!...
 Κεφαλαὶ κενά, καρδίαι αὐχμηραὶ κ' ἐλεεινά!..
 Καὶ ἀργεὶ ὁ κεραυνός σου λοιπὸν ἔτι οὐρανέ;!..

Εὐηργετημέν', εὐγνώμων κόσμο Εὐρωπαϊκέ,
 Εὐεργέτα καὶ προστάτα κοσμοπολιτιστικέ,
 Κτύπα τώρα τὴν Ἑλλάδα, κτύπα κατακεφαλῆς,
 Ἐξοντῶν πᾶν ἴχνος πλέον τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς!
 Δὲν εὐόραμεν τὸ ἔϊφος ἐκ τῆς θῆκης ἔτ' ἡμεῖς
 Κ' ἐπετέθητε οἱ Φράγκοι! ὦ! τῆς δόξης καὶ τιμῆς!
 Ποῖαν φρόνησιν συνάμα τὸ κατόρθωμα δηλοῖ
 Καὶ διπλωματῶν ἐξόχων πνεῦμ' ἀληθινὰ πολὺ!
 Μήπως τάχα ἀπειλεῖσθε ὑπὸ τοῦ Πανσλαβισμοῦ;...!
 Μὴ βροντῶν ὁ χεῖμαρρός του, ὁ ἀσχέτως προχωρῶν
 Δὲν προβαίνει ἄκρος φίλος τῶν ἰδίων σας χωρῶν;...!
 Σεῖς τὸν κίνδυνον σοβεῖτε τὸν ἐκ τοῦ ἑλληνισμοῦ!
 Νᾶ! ὁ φοβερός ἐχθρός σας καὶ τοῦ κόσμου ἐνταύτῳ
 Ἄν αὐτὸς καὶ μόνον λείψῃ, τί φοβεῖσθε; ἐρωτῶ
 Κτύπα, Δύσις, ἵνα δύσῃ!...δὲν θὰ δύσῃς τότε σύ,
 Ἄλλ' ὡς ἥλιος θὰ λάμπῃς, θ' ἀκτινοβολῇς χρυσῇ!...
 Ταῦτα ψάλλει ἡ ψυχὴ σου ἐν μυρίοις «ὠσαννά!»
 Ταῦτα ἢ συνειδησίς σου!...μὴ φωνὴ τοῦ Σατανᾶ;...!
 Αἰσχος, μητραλοῖται, αἰσχος! στίγμα, δνειδος εἰς σᾶς
 Ἡ Κλειῶ σᾶς ἐτοιμάζει τὰς σελίδας τῆς χρυσᾶς!...

Τοῦ Μωάμεθ θιασῶται, λάτραι τοῦ Χριστοῦ ψευδεῖς,
 Οἱμοι, ψευδοδιπλωμάται, (α) πόσον εἶσθε, ἀναιδεῖς!
 Ἄσυνειδητοί, ὦ! στήτε! καθ' Ἑλλάδος οὕτω μὴ
 Μὴ προβαίνειτ' ἐν λυσσωδί τῶσῃ βία καὶ ὀρμῇ!
 Ἡ πατρίς μου τί σᾶς πταίει ἂν τὸ δίκαιον ζητεῖ,
 Ὁ ὑπέγραψεν ἡ χεὶρ σας, κ' ἐπεκύρωσεν αὐτή;
 Πῶς, ὦ! πῶς καὶ τὴν Τουρκίαν δὲν τιμᾶτε μ' ἀπειλάς,
 Ἄλλ' εἰς σκληροτάτην βίαν κύπτει μόνον ἡ Ἑλλάς;
 Ὑπηρεῖται τῆς Τουρκίας, χωροφύλακες αὐτῆς,
 Καταντᾶτε ἀδικίας δράσται, χάριν της, φρικτῆς!
 Ὅμως οὔτε τὴν Τουρκίαν ἐξυπηρετεῖτε νῦν,
 Ἄλλὰ μόνον τὴν ἰδίαν φιλαυτίαν τὴν δεινὴν:
 Φεῦ! ἐγώστισαι σεῖς, Φράγγοι, πόσον εἶσθε ἀπηνεῖς!
 Μήπως ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν τρόπος σας εὐλικρινής;
 Νὰ τὴν φαγήτε σκοπεῖτε ὅσον οἶόν τ' ἐντελῶς.
 Δι' αὐτὸ ἡ προστασία, ἣν πιστεύει ἀφελῶς,
 Τὰ συμφέροντά σας μόνον προστατεύει καθ' ἡμῶν,
 Καὶ λιμὸν ὑμῶν ἐγκρύπτει πρὸς τοὺς Τούρκους καὶ λοιμόν!..
 Καὶ αὐτοὶ δ', ἂν σᾶς ἠνόουν, ἠθέλον σᾶς βδελυχθῆ
 Καὶ ἡ μεθ' ἡμῶν γενναίως ἐνωθῆ ἢ κτυπηθῆ...
 Ἐπειδὴ προτιμητέος ὁ ἐχθρὸς ὁ φανερός,
 Ἡ ὁ ὑπουργὸς ὁ φίλος, ὁ ὡς ὄφις φοβερός!...

(α) Ναί, καμπόνηροι μόνον ψευδοδιπλωμάται. Ἐπειδὴ οἱ ἀγαπητοὶ ἀ-

Ἦθελον νὰ ἦμαι κόσμου ὄλου ἐλευθερωτής,
 Ὡς ὁ Βασιγκτών, κ' ἐκείνου νὰ διέθετον ἰσχύν!
 Πρὸς τῶν στόλων σας τὸν κρότον τότε' ἀπῆντων τὸν τραχύν!
 Ἀλλά, φεῦ, Θεέ μου! τώρα εἶμαι μόνον ποιητής!
 Πλὴν προσμένετε ὡς τόσον! ὁ πολὺς σας ἐμπαιγμός
 Τὰ ἐπίχειρα θὰ εὔρη: Ἔστι δίκης ὀφθαλμός!
 Τὴν τοῦ λέοντος μερίδα ἐξ ὑμῶν καθεὶς ποθεῖ (α)
 Καὶ ὀλέθρου ὡς ἐκ τούτου ἔρις ἴσως ἀναφθῆ...
 Πάντες, ἀδικοὶ πρὸς ἄλλους, τότε ἐν Θεοῦ ὀργῇ
 Θὰ εὔρητ' ἐν διαλλήλῳ τρομερὰν ποινήν σφαγῆ,
 Ἔως οὐ κληρονομίαν ὁ μικρὸς ἡμῶν λαός
 Τὴν δικαίαν μόνος λάβῃ, ὡς ὀρίζει ὁ Θεός!
 Τὸς μεγαλοσχήμοις Φράγκοις ταῦτα ἡ μικρὰ Ἑλλάς
 Γράφει, μ' ὄλας τῶν τὰς ὕβρεις, ἀπειλάς καὶ προσβολάς!

δελοὶ ἡμῶν λαοί, οἵτινες, ἐν ἐθνικῇ ἀνάγκῃ, ἐνθουσιωδῶς ὑπὲρ ἡμῶν νὰ
 θυσιασθῶσι σπεύδουσι, καὶ ὑπὲρ ὧν ἀμοιβαίως θυσιαζόμεθα, οὐδόλως ἐνέ-
 χονται εἰς τὰς διπλωματικὰς τῶν κυβερνήσεων τῶν ἀποφάσεις οὔτε πταίουσι
 διὰ τὰς καθ' ἡμῶν ἐνεργείας τῶν.

(α) Ἀφ' ἑαυτοῦ ἐννοεῖται, ὅτι ἐξαιρεῖται πάσης ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐπιστολῇ
 μομφῆς ἡ Γαλλία.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023172